

ת"פ 13694/03/14 - מדינת ישראל נגד יואב אלקלעי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 13694-03-14 מדינת ישראל נ' אלקלעי(עציר)
14 ספטמבר 2014
בפני כב' השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
יואב אלקלעי (עציר)

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשם וב"כ עו"ד עזר מבורך מהסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

חוות הדעת העדכנית ביותר הינה מיום 2.9.14, וזאת ניתנה בעקבות הוראתי המשותפת לתיק זה ולתיק 36851-04-13 בהחלטה מיום 15.7.14. על פי חוות דעת זו, הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין כיום, כאשר נקבעו אף קביעות למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע כל אחת ממעשי העבירה המיוחסים לו, כאשר ביחס לתיק שבכותרת על פניו קיימת הגנת אי שפיות, ובאשר לתיק הנוסף לא קיימת הגנה כזו.

מסתבר כי חוות דעת זו אינה מפיסה את דעתה של התביעה, וזו מבקשת ארכה על מנת לבחון חוות דעת זו מול שתי חוות דעת פסיכיאטריות ישנות יותר שבידיה שקרובות יותר למועד האירוע נשוא התיק שבכותרת, ואשר נערכו על ידי דר' מנדלוביץ מבית החולים שלוותה בתאריכים 13.3.14, 2.4.14.

הסניגור מתנגד לבקשת הארכה ומבקש הכרעה בענין אי הכשירות לעמוד לדין כבר היום. יצוין, כי בתחילת הדיון הסניגור טען כי אין לו טענות לגבי אי כשירות לעמוד לדין, ואולם הדבר היה לאחר שלא היה בידיעתו דבר קיומה של חוות הדעת מיום 2.9.14. בנסיבות אלה, הרי שברור שעמדתה העדכנית של ההגנה היא הנותנת, ואין מקום לייחס לה את עמדתה המוקדמת יותר אשר נשענה על בסיס עובדתי שהתברר בדיעבד כחסר.

במחלוקת שבין הצדדים, עמדתי הינה כעמדת ההגנה וזאת משני טעמים.

הטעם הראשון הינו שחוות הדעת העדכנית התקבלה בעקבות הוראה של ביהמ"ש. משמע, עניין לנו במקרה שביהמ"ש

בקש לברר את השאלה למומחה פסיכיאטר מטעמו אשר הינו כמובן עובד במשרד הפסיכיאטרית המחוזית ועל כן על ביהמ"ש לפסוק כפי עמדת המומחה הפסיכיאטרי. כמובן שאילו היה מדובר בחוות דעת פסיכיאטרית בדבר המשך ההליכים שלה ההגנה מתנגדת, הרי שהיה מקום במידה וההגנה הייתה מבקשת זאת, לקיים בירור ראייתי אודות חוות דעת זו. אולם כאשר פסיכיאטר שחוות דעתו ניתנה בהוראת ביהמ"ש הוא זה שממליץ לביהמ"ש להפסיק את ההליכים כיוון שהנבדק - הנאשם נמצא לא כשיר לעמוד לדין, וההגנה לא עומדת על בירור מהותי של העבירה לאחר מתן חוות דעת זו, הרי שעל פי הפסיקה על ביהמ"ש להפסיק את ההליכים.

מעבר לכך, אף אם היה מקום שלא לקבל בנסיבות שתוארו את חוות דעת הפסיכיאטרית לכשעצמה, אלא לבוא ולבחון אותה בביקורת מהותית בשים לב לקיומן של שתי חוות דעת מוקדמות יותר נוגדות, הרי שעדיין היה מקום לפסוק בהתאם לממצאי חוות הדעת העדכנית. שכן, חוות דעת זו ניתנה לאחר בדיקה מקיפה שנעשתה לנבדק - הוא הנאשם, באמצעות אשפוז פסיכיאטרי ממושך של 140 ימים וזאת בתקופה מאוחרת לתקופה שבה נבדק על ידי עורך שתי חוות הדעת הראשוניות דר' מנדלוביץ.

חוות הדעת העדכנית לקחה בחשבון את חוות הדעת של דר' מנדלוביץ כאחד הכלים לעריכת חוות הדעת העדכנית, והדבר עולה מהעמוד הראשון לחוות הדעת, כאשר מטבע הדברים לנגד עיניו של דר' מנדלוביץ לא עמדו הממצאים שעלו באשפוז הממושך. הנה כי כן, חוות הדעת הפסיכיאטרית העדכנית כוללת נתונים רבים יותר ומשמעותיים יותר לביסוסה, מאשר חוות הדעת שניתנו על ידי דר' מנדלוביץ. אין הדברים כמובן באים להטיל ספק בכישוריו המקצועיים של דר' מנדלוביץ, אלא שבנסיבות של העניין שבפני, התפתחות הזמן אפשרה עריכת חוות דעת מקיפה יותר במועד מאוחר יותר. משכך, בוודאי שגם אם היה מקום להשוואת שתי חוות הדעת של פסיכיאטרים מטעם המדינה הרי שהיה מקום להעדיף את חוות הדעת העדכנית יותר.

נוסף על כך, יש לציין שהשוואת חוות דעותיהם של שני המומחים התייחסה אך ורק לשאלת מצבו המנטלי של הנאשם בעת ביצוע המיוחס לו בתיק שבכותרת. באשר לשאלה המרכזית של כשירות לעמוד לדין, שבסופו של דבר אליה כיוון הסניגור את ביהמ"ש באמצעות התנגדותו לארכה המתבקשת על ידי התביעה, הרי שלא ניתן בכלל לקיים השוואה שכזו. כשירות לעמוד לדין הינה עניין משתנה. אף אם על פי מצבו המנטלי של הנאשם בחודשים מרץ-אפריל 2014 היה כשיר לעמוד לדין, ולא היה מקום לערור על כך, הרי שקביעה לאחר כ-5 חודשים, מלפני פחות משבועיים, שהוא אינו כשיר לעמוד לדין, היא הקביעה הנדרשת. משכך, לעניין שאלת הכשירות לעמוד לדין, בפניי בסופו של דבר חוות דעת אחת אשר דורשת את הכרעתי.

נוכח כל האמור, הרי שיש מקום לקבוע כי כושרו השיפוטי של הנאשם היום אינו מאפשר לו לעמוד לדין, ואין כל צורך בבירור משלים של עניין זה. על כן הריני מורה כבר כעת על הפסקת ההליכים המשפטיים כנגדו.

התביעה אף יוצאת חוצץ כנגד המסקנה הטיפולית הנדרשת על פי האמור בסיפת חוות הדעת מיום 2.9.14 שם הומלץ על טיפול במסגרת אמבולטורית כפויה, וזאת להבדיל מאשפוז כפוי. בשלב זה מודיע ב"כ המאשימה כי לא השלים את טיעונו בעניין ועל כן אני מאפשר לו לעשות כן.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ד, 14/09/2014 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בכל הכבוד, לאחר שהפסקתי את ההליכים, הרי ששאלת מסוכנותו, אם בכלל, של הנאשם או בעצם הנאשם לשעבר הינה רלבנטית אך ורק לשאלה הרפואית של הטיפול הפסיכיאטרי המתאים לו. ברור שלעניין זה עמדת גורם מקצועי כפסיכיאטר במשרד הפסיכיאטרית המחוזית לוקחת בחשבון את הצורך בהגנה על הציבור מפני הנאשם, בשים לב למעשה העבירה שיוחס לו ועל בסיס זה בין היתר ניתנה חוות הדעת גם ברכיב הטיפולי המומלץ.

המדובר בשאלה צופה פני עתיד, כאשר ברור כי הפסיכיאטר שבדק את הנאשם אחרון, הוא זה שאמור ליתן את המידע המיטבי בשאלת הטיפול הנדרש וזאת בשים לב למצבו המנטלי העדכני של הנאשם כפי שעלה בבדיקה המאוחרת יותר, ובהתאם לטיפול שכבר קבל.

אשר על כן, הריני מקבל אף את ההמלצה בחוות הדעת מיום 2.9.14 לפיה האופן שבו יש לטפל בנאשם הינו באמצעות טיפול מרפאתי כפוי. משכך, ולאור הפסקת ההליכים, הרי שאין עוד כל מקום להמשך שהייתו של הנאשם בכל מסגרת על ידי המדינה, לא במעצר עד תום ההליכים ולא באשפוז כפוי.

על כן אני מורה על שחרורו ממעצרו וזאת בד בבד, עם מתן צו לטיפול מרפאתי כפוי על ידי הפסיכיאטרית המחוזית במקומות ובזמנים שזו תורה על כך.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ד, 14/09/2014 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ככלל יש מקום שהוצאות הגנה יחולו על נאשם. עם זאת, במקרה זה מדובר בנאשם שמיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית. מעבר לכך, אילו הייתה מתבצעת היערכות אחרת לדין, באופן של הכרת חוות הדעת העדכנית, ויידוע ההגנה על כך, הרי שהדבר היה חוסך ככל הנראה את הגעתו של דר' מילר.

בנסיבות אלה, סבורני כי יש מקום שהוצאות עדותו של דר' מילר יחולו על המדינה ולא מתקציב הסניגוריה הציבורית. דר' מילר יגש למזכירות לצורך מימוש החלטה זו, לרבות מסירת פרטי חשבון בנק.

גובה ההוצאות יהיה בהתאם לתעריף הקבוע על פי חוק, תוך שימת לב לכך שמאז המועד שנקבע לתחילת הדיון ועד עתה חלפו קרוב ל-3 שעות.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ד, 14/09/2014 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

הוקלד על ידי אביגיל כהן